

2. Вержбовский А.А. Система праславянских личных имён-композигов высоко развитого родового строя по данным внутренней реконструкции // Друга республіканська ономастична нарада / Відпов. ред. К.К. Цілуйко. – К., 1962. – С.176 – 180.
3. Демчук М.А. Славянские автохтонные личные собственные имена в их функциональных проявлениях в украинской антропонимии XIV-XVII вв. Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. – Ужгород, 1985. – 35 с.
4. Демчук М.О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV- XVII ст. – К.: Наук. думка, 1988. – 172 с.
5. Карпенко А.Ю. Деминутивное антропонимическое словообразование (на материале русских говоров юга Украины) // Вопросы ономастика / Отв. ред. А.К. Матвеев. – Свердловск, 1980. – С.99 – 111
6. Керста Р.И. Украинская антропонимия XVI века (мужские именования). Автореф. канд. филолог. наук. – Ужгород, 1978. – 16 с.
7. Ковалик І.І. Словотвір особових імен в українській мові (здрібніло-пестливі утворення) // Територіальні діалекти і власні назви / Відп. ред. К.К. Цілуйко. – К.: Наук. думка, 1965. – С.216 – 225.
8. Кракалия Л.В. Антропонимия советской Буковины. Автореф. дисс. ... канд. филол. наук – Черновцы, 1974. – 36 с.
9. Редько Ю.К. Сучасні українські прізвища. – К.: Наук. думка, 1966. – 216 с.
10. Самійленко Л.О. Жіночі особові назви у пам'ятках ділової мови Лівобережної України XVII ст. // Питання сучасної ономастики / Відпов. ред. К.К. Цілуйко. – К.: Наук. думка, 1976. – С.147–150.
11. Суперанская А.В., Сталтмане В.Э., Подольская Н.В., Султанов А.Х. Теория и методика ономастических исследований. – М.: Наука, 1986. – 256 с.
12. Суперанская А.В. Структура имени собственного. Фонология и морфология. – М.: Наука, 1969. – 225 с.
13. Сухомлин И.Д. Основы Полтавской ономастики. Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. – Харьков. 1964. – 20 с.
14. Цыбульский Н.Г. Состав и структура личных имен в грамотах XIV в. // Давньоруська ономастична спадщина в східнослов'янських мовах / Відповід. ред. В.В. Німчук. – К.: Наук. думка, 1986. – С.129–133.
15. Чучка П.П. Антропонімія Закарпаття. Вступ та імена: Конспект лекцій. – Ужгород, 1970 – 102 с.
16. Чучка П.П. Давньоруські особові імена і сучасні прізвища українців // Давньоруська ономастична спадщина в східнослов'янських мовах / Відповід. ред. В.В. Німчук. – К.: Наук. думка, 1986. – С.133–139.

Михайло Лесів (Люблін)

БЕЗСУФІКСАЛЬНІ ВІДІМЕННІ ПРІЗВИЩА СУЧАСНИХ МЕШКАНЦІВ МОНАСТИРИЦІНИ

Прізвище - це антропонім обов'язковий для кожної людини, що успадковується нащадками, дітьми від батька і, як правило, передається від чоловіка дружині, це своєрідна основна формальна ідентифікація родини (сім'ї) в суспільстві¹. Прізвище становить наймолодший клас найменування людей, а обов'язковим в Україні стало воно, як "спадкова

¹ П. П. Чучка, *Прізвище* // Українська мова. Енциклопедія. - К. 2000. - С. 494.

родинна назва" щойно "на межі 18-19 ст. у зв'язку з необхідністю впорядкувати та юридичне закріпити відповідні родинні й власницько-правові відносини між громадянами"².

З погляду походження, прізвища творилися на основі уже існуючих антропонімів, тобто власних імен, як правило, хресних або загальних назв (апелятивів), через стадію прізвиस्क ставали прізвищами. Одним зі способів творення прізвищ був і семантичний, тобто безафіксальний спосіб переходу власних особових імен або загальних назв до категорії прізвищ.

У цій нашій розвідці хочемо представити відіменні прізвища, що появилися на основі власних особових імен безафіксальним способом і функціонують на території нинішнього Монастирського району Тернопільської області

Основний матеріал до аналізу ми вибрали з "Телефонно-інформаційного довідника міста Монастирська та Монастирського району" з 1999 року. Поміщені там особові власні назви можуть бути, отже, свідченням нинішнього стану функціонування на цій невеликій території прізвищ сучасних її мешканців³.

З 1460 зафіксованих у цьому довіднику прізвищ найчисельнішу групу становлять безсуфіксальні прізвища, бо аж 29 відсотків⁴, а значна частина з них оснoвана на власних (хресних) іменах людей.

Основне власне ім'я (англ. *first name*, нім. *Vorname*) – це антропонім, який надається людині після народження, воно служить для ідентифікації єдиного неповторного факту, яким є новонароджена людина⁵. Імена, крім документальної офіційної форми, мають, як правило, також свої скорочені т. зв. гіпокористичні форми. Абсолютна більшість імен в нашому вжитку походить з календаря святих і тому їхня етимологія, як правило нєслов'янська, неукраїнська, у більшості випадків їх корені відносяться до таких мов, як старогрецька, старогєбрайська чи латинська (хоч є інколи, але дуже рідко, імена зі слов'яською чи західно-європейською етимологією). Оце повні особові імена, які вживаються тут у функції прізвищ:

Августин (з лат. *Augustinus* 'щасливий')^{6б};

Артим (sic!) (Артемій з гр. *artemēs* 'здоровий'); тут *e* у кенатоложеній позиції змінюється в *и*.

Богдан (калька з гр. *Theodoros* 'Богом даний');

Вархомій (укр. нар. з *Варфоломій*, бібл. з арамеїського *Bar-Tholomai* 'син Толмая' або 'син орача' зі зміною $\phi \geq x$, та зі спрощенням складу -ло-)

Вацлав (чеське *vace* 'більше' + *slav(a)* 'слава'; чеське або поль. походження);

Галібей (можливо: *Аліїї* з гр. *alypos* 'безжурний');

Герасим (з гр. *gerastios* 'пановний, серйозний');

Гурей (*Гурій* зі ст.-гєбр. *gūr* 'левеня'); тут маємо явище переходу -ії в -ей.

Дарій (з перського *Darajawakusz* 'власник добра' через гр. *Dareios* і лат. *Darius*)

Денис (з гр. *Dionysios* 'присвячений богові Діонісові', гр. *Dionysos*);

Доміна (з лат. *domina* 'пані');

Калінік (з гр. *kallos* 'краса' і *nikē* 'перемога' з рос. або поль. вимовою, див. рос. *Калитник*);

² Там же -С 495

³ *Телефонно-інформаційний довідник м. Монастирська та Монастирського району*. — Бучач 1999

⁴ Дальші групи становлять утворення з суфіксами -ський (-цький) (15%), -ак(-як) (10,5%), -ук(-юк), про які ми опублікували у 2001 році окрему статтю п. з "Прізвища з суфіксом -ук(-юк) у Монастирському районі/Наукові Записки. - Вип. X. До 130-річчя народження Володимира Гнатюка. - Тернопіль 2001 -С 38-45 (8,6%), -ів (в тому теж -ов, -єв) (7,1%), -ин, -ін (в тому -шин) (4,5%) та інші.

⁵ М Железняк, *Ім'я особове//У критська мова*. Енциклопедія. - Київ 2000. - 203-204.

⁶ Походження імен ми встановлюємо, передусім, на основі таких словників, як: *Словник власних імен людей* — Київ 1976, *Етимологічний словник української мови*. — Т. I-III. - Київ 1982-1989; Н.А.Петровский, *Словарь русских личных имен* — Москва 1984; J. Bubak, *Księga naszych imion* - Wrocław 1993.

Касіян (з лат. *Cassianus*, присвійний прикметник від *Cassius* 'назва римського роду, основана на прикм. *cassus* 'пустий, порожній' або на іменнику *cassis* 'каска', або *cassius* 'бідний');

Каспер (ім'я одного з царів, які відвідали Ісуса після його народження, етимологічне це скорочення перського імені *Cathasper* 'прекрасний, пишний, хто дбас про свою честь', частіше уживане поляками, рідко українцями);

Кирик (з гр. *kēryks*, род. *kērykos* 'посильний, інформатор');

Кифор (можливо, скорочена на один склад форма імені *Никифор* з гр. *nikēphoros* 'переможець');

Кіндрат (з нім. *kuoni* 'сміливий' і *rat* 'рада' або з лат. *quadratus* 'чотирикутний')

Климус (змінена форма лат. *Klēmens* з прикм. *clēmens* 'лагідний, ласкавий', можливо, польське з чеського *Klimes* [Bubak, 177]);

Кондрат (те саме, що *Кіндрат* без зміни *-o- ≥ -i-*, може польська форма);

Кулина (з лат. *aquilina* 'орлина'),

Курило (з гр. *kyrillos* 'залежний від пана', див. гр. *kýrios* 'пан, господь', перехід *и* в *у* пов'язане з різними вимовами грецької букви *ι*житі);

Лех (польське ім'я, основане на переказі про легендарного *Леха*, етимологічне пов'язується зі слов'янськими іменами *Łcisław*, *Lesław*, як їхня гіпокористична форма, створена суфіксом *-ch*, так як напр. *Stach*, *Zdzich*, *Zbuch* і т.п.);

Макарий (ц.-слов.-укр. форма імені з гр. *makarios* 'щасливий, благословенний');

Макар (укр. форма зі скороченням кішцевого *-iŭ* імені *Макарий*);

Макара (можливо родовий відмінок імені *Макар* або жіночий відповідник цього чоловічого імені);

Осиф (Йосиф зі ст.-гебр. *joseph* або *jehoseph* 'нехай Ягве (Бог) додасть' з зникненням початкового *й*);

Райхіль (з гебр. *rahel* 'ягничка, терпелива', додане *-й-*, зміна *-e-* в *-i-*, можливо, пов'язане з укр. тенденцією переходу *-e-* до *-i-* в закритому складі);

Самсін (можє *Самсон*, зі ст.-гебр. *šimšon* 'сонячний' *-o- ≥ i-*),

Сарафин (з гебр. *S'erafim*, мн. від *S'uraf* 'полум'яний', 'полум'яні ангели', зміни *-e- ≥ -a-* у першому складі можна пояснити явищем асиміляції - гармонією голосних, типу *гагазд*, багато тощо);

Сус (скорочене від *Ісус* зі ст.-гебр. *lēhōšū'a* 'Ягве (Бог) допоможе');

Федур (з гр. *theo* 'бог' і *sibgon* 'подарунок') перехід давнього *-o-* в *-y-*, може спричинене т зв. уканням, тобто тенденцією до заміни ненаголошеного *-o-* на *-y-*;

Ференц (угорська форма імені германського походження, основаного на слові *frank* 'вільний', пор. поль. *Franciszek*, Bubak 113-114);

Філь (скорочена форма імені *Теофіль* з гр. *theos* 'бог' і *phileo* 'люблю');

Хома (укр. форма імені *Тома* чи *Фома* зі ст.-гебр. *tē'ōm* 'близько', відповідник поль. *Tomasz*).

Циріль (польська версія імені *Кирило*); за українізацію цього польського імені вважаємо заміну *и* в *і* в закритому складі);

Ярема (Єремія зі ст.-гебр. *lirmeiāhū* 'Ягве піднесе угору');

Вище названі прізвиська (36 різних форм) походять безпосередньо від імен у їх офіційній, повній або дещо зміненій формі (зміни звуків або невелике звукове скорочення) Деякі з цих імен, що стали прізвиськами вказують на їхнє безпосереднє польське (Вацлав, Каспер, Циріль, Лех), російське (Калінік), чеське (Климус), угорське (Ференц) чи єврейське (Райхіль, Самсін) походження; а деякі імена вміщують у собі звукові явища живого чи діалектного мовлення (напр. перехід *-e-* в *-и-* у ненаголошеній позиції - Артим, *-и-* в *-і-* - Циріль, *-e- ≥ -i-* Райхіль, *-o- ≥ -y-* Федур, *-o- ≥ -i-* Самсін, явище гармонії голосних Сарафни).

Порівняно більша кількість проаналізованих нами прізвищ покривається з іменами в їхній здрібніло-пестливій чи гіпокористичній формах, створених при допомозі відповідних формантів-суфіксів. Представимо ці форми у суфіксальних групах у порядку від найчисленніших до щораз менш численних.

Суфікс *-ик* служить для позначення здрібності, пестливості або фамільярності⁷, напр. *песик*, *дощик*, *вогник* тощо. Імен з цим суфіксом у функції прізвищ у нашому матеріалі порівняно багато. Подаю їх список в алфавітному порядку, подаючи в дужках форми імен, на яких ця здрібніло-пестлива форма основана: *Василик* (Василь), *Войташик* (поль. *Wojtasz* від *Wojciech*), *Гацик* (Гаць від Гаврило), *Гриник* (Гринь від Григорій), *Дем'яничик* (Дем'яно від Дем'ян), *Дмитрик* (Дмитро), *Іваник* (Іван), *Клімик* (Клім, рос. або поль. озвучення імені Клим), *Костик* (Кость), *Криштофік* (поль. *Krzysztof* і суфікс з поль. озвученням *-ik*), *Ксеник* (Ксень, можливо, гіпокористик імені Ксенофонт з гр. *ksepos* 'іноземець' і *phōnē* 'голос'). *Кузик* (Кузь ↔ Кузьма), *Кусик* (Кусь від Кузьма), *Куцик* (Куль від Курило), *Лаврик* (Лавро), *Лацик* (Лашко від Ларіон, Ларіон або Лаврентій), *Леник* (Лень від Лев або Леонтій), *Луцик* (Луць від Лука чи Лукіян), *Мізик* (Мізь, імовірно, від Михайло; пор. поль. *Miś*), *Назарчик* (Назарко від Пазар ст.-гебр. *naḡār* 'він присвятив себе Богу'), *Павлик* (поль. або рос. відповідник укр. Павлик, Павло), *Петрик* (Петро), *Пулик* (Пуль від Полікарп (?)), *Сайк* (Сай від Ісан, Ісай), *Семаник* (Семань діал. форма від Семен 'Симеон'), *Сеник* (Сень від Семен), *Трушик* (Труш від Трохим з гр. *trophimos* 'вихованець'), *Федик* (Федь від Федір), *Яценик* (може: поль. *Jasenty* відповідник церк. Іякинф), *Яцик* (Яць від Яків).

У цій суфіксальній групі ми нарахували 29 різних прізвищ, у деяких маємо звукове оформлення згідне з поль. чи рос. фонетичними системами (*Клімик*, *Криштофік*, *Павлик*).

Суфікс *-ко* також надає створюваному слову відтінок емоційності⁸, й тому часто стає засобом створювання гіпокористичних здрібніло-пестливих форм також власних особових імен, які можуть згодом ставати офіційними прізвищами. Тут ми знаходимо такого типу прізвища, які подаємо в алфавітному порядку (в дужках ім'я, яке стало основою цього антропоніма): *Валька* (Ванентій або поль. *Walenty*, з лат. *valens* 'сильний, здоровий'), *Василько* (Василь), *Грицько* (Гриць ← Григорій), *Демко* (Дем'ян), *Дмитрашко* (Дмитраш ← Дмитро), *Казимірко* (Казимир з поль. *Kazimierz*), *Куземко* (Кузьма), *Лаврушко* (Лаврух ← Лавро або Лаврентій), *Лазарко* (Лазар), *Левко* (Лев або Леонід), *Лучко* (Лука або Лукіян), *Мартишко* (Мартин), *Озарко* (Озар з Єлизар ст.-гебр. 'El'āzār 'Бог допоміг. Божа поміч'), *Павелко* (Павло), *Пилишко* (Пилип), *Процько* (Прокип), *Собашко* (Себастьян з гр. *sebastos* 'святий, достойний'), *Семенко* (Семен), *Станько* (Станіслав), *Тимочко* (Тимко ← Тимофій), *Тишко* (Тимофій), *Федорко* (Федір), *Яремко* (Ярема ← Сремія).

Імен з суф. *-ко*, що стали прізвищами у нашому матеріалі 23. Їх етимологія, як правило, прозора.

Імена, що закінчуються на голосний *-а* можуть приймати у своїх гіпокористичних формах відповідний суфікс *-ка*. Вони також стали прізвищами, таких прикладів маємо тут 2: *Миколка* (Микола), *Савка* (Сава).

В українському творенні іменних гіпокористиків помітне місце займає формант *-ць*, або в його поширеній формі *-цьо*. *Аронець* (Арон з гебр. *aron* 'гора, верх гори, а згодом дубове дерево'), *Гаць* (Гаврило), *Дець* (Дем'ян), *Мицьо* (Михайло або Микола), *Тимець* (Тимофій).

У творенні здрібніло-пестливих форм особових імен, які згодом стали прізвищами, може бути саме пом'якшення кінцевого приголосного, до чого ще нерідко додається закінчення-формант *-о*. А оце приклади таких форм у нашій групі прізвищ: *Беньо* (поль. *Benedykt*), *Бень* (поль. *Benedykt* з пом'якшенням початкового приголосного згідно зі слов'яською звуковою тенденцією, пор. ст.-поль. *Biernat*, що походить від зах.-євр.

⁷ Сучасна українська літературна мова *Морфологія* -Київ 1969 - С. 44

⁸ Там же, С. 44.

Bernard), *Гель* (Геліодор з гр. *hēlios* 'сонце' і *dōron* 'подарунок'), *Даньо* (Данило), *Дронь* (Андроник з гр. *anēr, andros* 'чоловік, людина' і *nikē* 'перемога' дослівно 'переможець людей, чоловіків'), *Мань* (Мануїл зі ст.-гебр. *Imānī'el* 'з нами Бог'), *Кунцьо* (нім. ім'я *Kunz*, що походять від *Konrad*⁹), *Леньо* (Леонід ?), *Мигаль* (Михайло почерез польську форму *Michał*), *Зень* (Зенон), *Ронь* (Андроник або Арон). Тут ми відсотковуємо 11 таких прізвищевих одиниць

До здрібніло-пестливих належать також суфікси *-сь, -сьо, -ся*, які знаходимо в відіменних прізвищах мешканців цього району: *Петрусь* (Петро), *Фесьо* (Федір), *Маруси* (може: Маруся, Марія).

Суфікс *-ш*, інколи поширений попередньою голосною фонемою також творить гіпокористичні імена, які можуть стати прізвищами: *Дорош* (Дорофій), *Кінаш* (Кіндраг), *Куриш* (Курило ← Кирило).

Деякі суфікси мають силу творити гіпокористичні форми імен, але такі, що додатково виражають негативну суб'єктивну оцінку, до таких формантів належить *-ура, -ула, -х, -хно*¹⁰. І такі приклади знаходимо у списку прізвищ мешканців Монастирського району.

-ура: Гацура (І аць ← І аврило), *Стефура* (Стефан), *Тимура* (Тимофій);

-ула: Полюга (Полікарп);

-ун: Левкун (Левко ← Лев);

-ула: Штенула (диал. Штспап ← Стефан);

-х: Олех (Олексій), *Піх* (Пімен, Пимон);

-хно: Махно (Макарій або Марко);

Також єто український суфікс *-айло* (див. *дрімайло, позичайло, викидайло* і ін.)¹¹ присутній у гіпокористичній формі імені, яке тут появляється, як прізвище, а саме *Митрофайло* (Митрофан з гр. *mētēr*, род. *mētro* 'мати' і *phaino* 'знаходжу')

Так-от 82 прізвища появилися внаслідок переходу гіпокористичних форм імен, утворених за допомогою близько 14 формантів (*-ик* - 29, *-ко* — 23, *-'О(-'о)* — 11, *-ць(-ець, -цьо)* - 5, *-ура* - 3, *-сь(-ся)* - 3, *-х* - 2, *-ка* - 2, *-уга* - 1, *-ун* - 1, *-хно* - 1, *-айло* - 1), до групи офіційних документальних прізвищ. Якщо додати до цього 36 прізвищ, що покриваються з повними безсуфіксальними іменами, то можна ствердити, що серед прізвищ мешканців Монастирського району аж 118 таких, які появилися внаслідок переходу різних форм власних особових імен безсуфіксальним (семантичним) способом. А це становить понад 8% усіх зафіксованих нами прізвищ у цьому районі.

Власні особові імена появляються також у прізвищах патронімічного походження¹², які оформлені патронімічними суфіксами:

-ак: Дрояк, Васильчак, Грицак тощо; таких відіменних прізвищ з формантом *-ак* ми у цьому матеріалі нарахували 61 одиницю¹³,

-ук: Василюк, Денисюк, Дорошук, Озарчук; 54 такі прізвища ми знаходимо у групі досліджуваних нами штропонімів¹⁴,

-ге: Герасимів, Савків, Тимків - 52 таких дериватів у групі прізвищ,

-ин(-ін), -ишин Герасимін, Савчин, Хомин, Тимчишин, Войчишин - 36 таких прізвищ,

⁹ Н Bahlow, *Deutsches Namenlexikon* - München 1967. - С 303

¹⁰ Пор Сучасна українська літературна мова Морфологія. — Київ 1969 — С 45-46

¹¹ Більше прикладів загальних іменників з цим формантом знайдемо в *Інверсійний словник української мови* - Київ 1985 - С 514.

¹² Про патроніми пише П П Чучка у статті *Патронім в Українська мова Енциклопедія* — Київ 2000 — С. 426

¹³ Моя стаття на цю тему п з *Nazwiska współczesnych mieszkańców rejonu Monasteryskiego na tarnopolszczyźnie z formantem -ak* друкується у Кракові в Ягеллонському Університеті

¹⁴ М. Лесів, *Прізвища з суфіксом -ук (-юк) у Монастирському районі У Наукові Записки - Вип Х До 130-річчя народження Володимира Гнатюка*. - Тернопіль 2001. - С. 38-45.

-ович, -евич, -ич *Василькевич, Хомич, Данцевич, Саєвич* — 35 таких прізвищ, -енко *Феценко, Власенко, Юрченко* - 18 одиниць, тут треба сказати, що це уже нові на цій території прізвища, занесені прихідцями зі Східної частини України після Другої світової війни.

Разом у 256 прізвищах, оформлених патронімічними суфіксами -ак, -ук, -ів, -ин(-ин, -ишин), -ич(-ович, -евич), -енк-о, знаходимо власні особові імена у різних формах. Це набагато більше, ніж безсуфіксальних (256:118).

Власні особові імена ми знаходимо також у прізвищах, у яких формантом є суфікс -ськ-ий(-цьк-ий), напр. *Дмитровський, Клішковський, Косовський, Марковецький, Мацієвський, Михальський, Павловський, Петрицький, Савицький, Стефановський, Федорівський, Франчевський, Якубовський* тощо. Але оці імена, які легко помічаємо у вищеназваних та інших прізвищах (Дмитро, Клишко, Косма, Марко, Мацей, Михаль, Павло, Петро, Сава, Стефан, Федір, Франко, Якуб та інші), створені були уже на основі відповідних місцевих власних назв (топонімів) типу Дмитрів, Клишківка, Космівка, Маркова, Маківка, Михальче, Павлів, Петричі, Савичі, Степанівка, Федорівка, Франківці, Якубівка, які знаходимо як в Україні¹⁵, так і в суміжних краях¹⁶.

Тут імена до прізвищ входять посередньо, тому що топоніми порівняно часто спираються на власних особових іменах, а на основі топонімів творяться прізвища прикметникового типу, як правило при допомозі суфікса -ськ-ий.

Підсумовуючи вищезгадане, можна ствердити:

1. Особові власні імена в їх документально-повних та здрібнено-пестливих (гіпокористичних) формах без додаткової суфіксації, тобто семантичним способом, появилися як прізвища у 118 одиницях, що становить 8% усіх вживаних в цьому районі прізвищ.

2. Більшу кількість, бо аж 256 прізвищ, вміщають у собі власні імена людей у патронімічних утвореннях, оформлених такими "присвійними" суфіксами, як -ак, -ук, -ів -ин(-ишин), -ич(-ович, -евич), -енк-о, а це становить близько 17,5% усіх прізвищ.

3. Разом прізвища, в яких знаходимо власні особові імена, становлять аж 25,5%, інші ж прізвища мають у своїй основі загальні назви або власні назви місцевостей чи мікротопоніми. Але це вже справа осібного дослідження.

4. Дослідження прізвищ мешканців інших регіонів України може підтвердити, або в деяких змінити вище представлений погляд на присутність особових власних імен у складі офіційних документальних прізвищ, які у немалій кількості спираються на хресні імена в їх повній або гіпокористичній формах.

Марія Наливайко (Тернопіль)

СУЧАСНІ ПРІЗВИСЬКА ВЕРХНЬОЇ НАДНІСТРЯНЩИНИ

The report presented a preliminary semantic analysis of the nicknames of the inhabitants of Verhnya Naddnistranschyna villages/ In the villager under investigation nicknames are commonly found and are almost entirely genetically trans parent and semantically motivated. The Verhnya Naddnistranschyna region is characterized by a large and rich variety of nicknames and the anthroponymic in general.

¹⁵ Усі ці назви місцевостей ми знаходимо в *Інверсійному словнику ойконімів України* Д. Бучка (Люблин 2001).

¹⁶ Такі й подібні назви місцевостей знаходимо також на території сучасної Польщі, див *Wykaz urzędowych nazw miejscowości w Polsce, I-III, Warszawa 1980-1982*.